Quelle: https://manuscripta.at/?ID=905
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

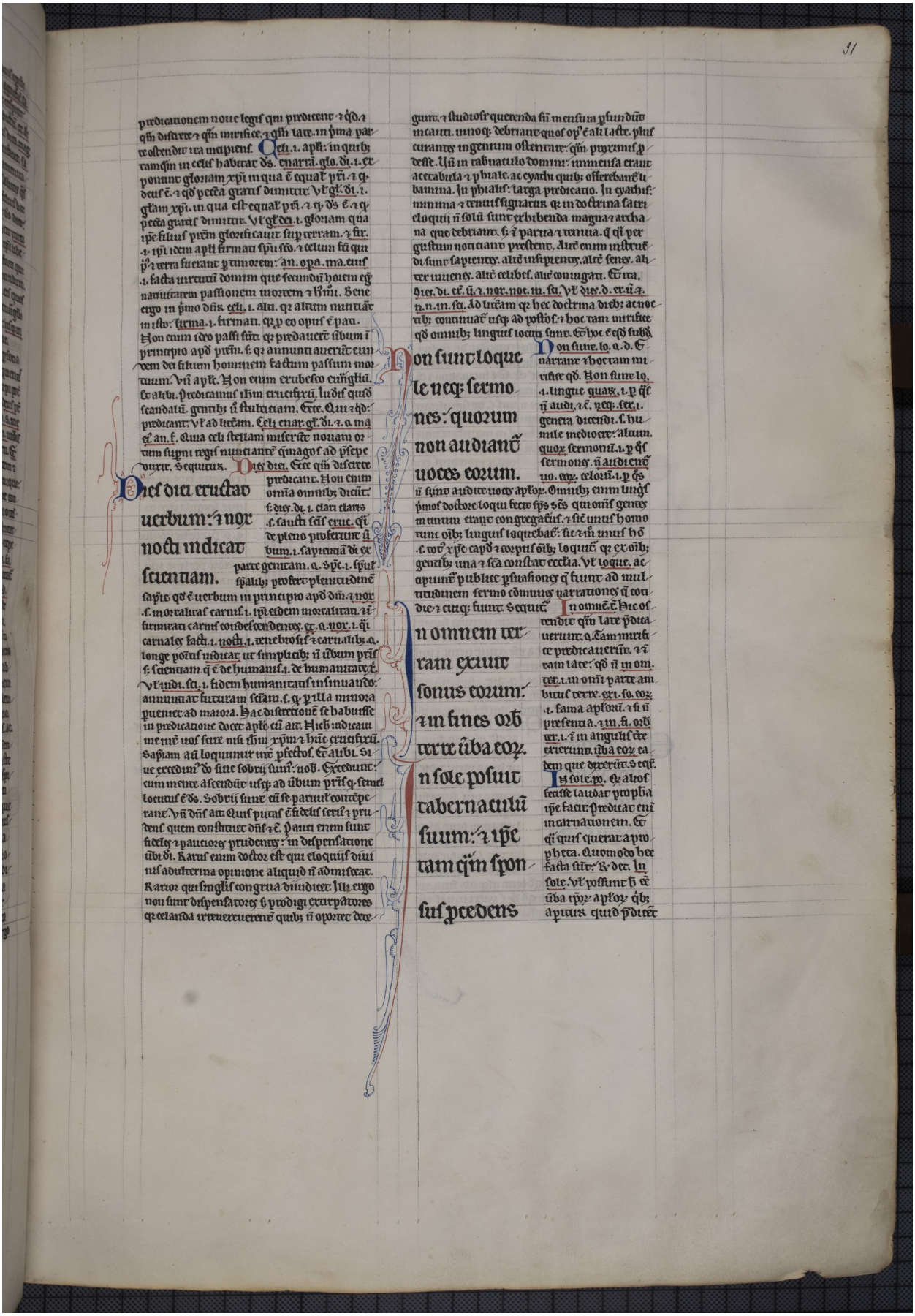

31

predicationem nouit legis qui predicent. ⁊ qd. ⁊
qm disserit ⁊ qm mirific. ⁊ qsh late. in pma par
te ostendit ira mapient. Qui. 1. apli: in quib;
tamqm in eclie habitat ds. enarrā. glo. di. 1. Et
ponunt gloriam xpi in qua ē equal pri. ⁊ q.
deus ē. ⁊ qd peccā gratis dimittit. Vt gl. di. 1.
glam xpi. in qua est equal pri. ⁊ q ds ē. ⁊ q
peccā gratis dimittit. Vt gl. di. 1. gloriam qua
ipe filius prem glorificauit sup terram. ⁊ fir.
.⁊ ipi idem apli firmat spu sto. ⁊ eclum fit qui
p̄ ⁊ terra fuerant primorem: an. opa. ma. eius
. 1. facta uirtutū domini que secundū hominem est
nauitatem passionem mortem ⁊ sepulchrū. Bene
ergo in pmo dsis. eclī. 1. alu. q. altum nuntiāt
in isto: firma. 1. firman. q. p eo opus ē pau.
Non enim ideo passi sūt. qr predicauerūt ilbum ī
principio apd prem. ⁊ qr annuntiauerūt eum
dem dei filium hominem factum passum mor
tuum. vsq apl. Non enim erubesco euangliū.
Ic alibi. Predicamus ilbm crucifixū. ludis quid
scandalū. gentib; ſ̄ stultitiam. Etc. Qui ⁊ hd:
predicant. Vt ad lucam. Eclī enar. gl. di. 1. a ma
gl. an. f. Quia eclī stellam miserūt nouam or
tum supni regis nuntiantē qmagos ad ipsepe
dunt. Sequitur. Qui dicit. Etc qm discrete
predicant. Non enim
omia omnib; dicūt.
f. dist. di. 1. clari clarus
.f. sancti scis eruc. qi
de pleno proferunt ū
bum. 1. sapiencia dei ex
parte genitam. a. spc. 1. spiri
talib; profert plenitudine
sapie qd ē uerbum in principio apd dm. ⁊ nox
.f. mortalitas carnis. 1. ipi eidem mortalitatem. ⁊
firmitatem carnis condescendentes. qr. a. nox. 1. qi
carnalis facti. 1. nocti. 1. tenebrosis ⁊ carnalib; a.
longe positis indicat ut simplicib; ſ̄ ilbum pris
f. sapiencia q ē de humanis. 1. de humanitate f.
vt indi. sci. 1. fidem humanitatis insinuando:
annuntiat futuram sciam. f. q. pulla minora
pueniet ad maiora. Hac distinctione se habuisse
in predicatione docet apl̄s cū ait. Hic indicau
mit nos esse nisi ihm xpm ⁊ hic crucifixū.
Sapiam aū loquimur inē pfectos. Et alibi. Si
ue excedimus deo siue sobrij sumus: nob. Excedunt:
cum mente ascendūt usq; ad ilbum pris q. semel
locutus ē ds. Sobrij sunt cū se parum contēpe
rant. Vel ds ait. Quis putat ē fidelis serui ⁊ pru
dens. quem constituet dis ⁊ ē. Pauci enim sunt
fideles ⁊ pauciores prudentes: in dispensatione
ilbi di. Rarus enim doctor est qui eloquis diui
nis adulterina opinione aliquid ſ̄ admiscerat.
Rarior qui simplis congrua diuulgat. Illi ergo
non sunt dispensatores ⁊ prodigi exurpatores
qr eslanda ut reuereuerenē quib; ſ̄ operent dere
gunt. ⁊ studiosi querenda sū in mensura plurium
incauti. uno q; debriant quos op̄ ē alii lacte. plus
curantes ingenium ostentare: qm̄ pyrrhus p
desse. Ilū in tabernaculo domini: in mensa erant
acetabula ⁊ phiale. ac cyathi quib; offerebanē li
bamina. In phialis: larga predicatio. In cyathis:
minima ⁊ tenuis signatur. qr in doctrina sacri
eloquii ſ̄ solū sunt exhibenda magna ⁊ archa
na que debriant. ſ̄ ē parua ⁊ tenuia. q qi per
gustum non ciant prestent. Aliē enim instruē
di sunt sapientes. aliē insipientes. Alii senes. ali
ter iuuenes. Alii celibes. alii coniugati. Et ita.
Dies. di. cē. ū. ⁊. nox. noc. in. fu. Vt dies. d. ex. ū. ⁊.
n. n. in. su. Ad lucam qr hec doctrina diebus ac noc
ib; continuatē usq; ad postilos. ⁊ hoc tam mirifice
qd omnib; linguis locuti sunt. Et hoc ē qd subd.

Non sunt loquele neq; sermones: quorum non audiantur uoces eorum.

Non sunt lo. q. d. E
narrant ⁊ hoc tam mi
rifice qd. Non sunt lo.
.1. lingue quas. 1. p qsl
ſ̄ audi. ⁊ ē. neq; ser. 1.
genera dicendi. f. hu
mile mediocre: altum.
quor sermonū. 1. p qsl
sermones. ſ̄ audiendō
uo. eor. eloquū. 1. p qs
ſ̄ sunt audite voces apl̄or. Omnib; enim unūs
ymos doctore loqui fecit ipse sēs qui omīs gentes
in unum erant congregatos. ⁊ sic unus homo
tunc oib; linguis loquebatē: sic ⁊ nū unus hō
.f. wo. ipse capd ⁊ ceteris oib; loquē. qr ex oib;
gentib; una ⁊ sca constat ecclia. Vt loque. ac
apl̄ūs publice pstationes q sunt ad mul
titudinem sermo cōmunis narrationes q con
die ⁊ cuq; fiunt. sequitē In omnem. t. Hic os
tendit qm̄ late pdica
uerunt. a. Tam mirifi
ce predicauerūt. ⁊ ta
tam late. qd ſ̄ in om.
ter. 1. in omī parte am
bitus terre. ex. 1. o. eor
.1. fama apl̄orū. ⁊ si ſ̄
presentia. ⁊ in. fi. orb
ter. 1. ⁊ in angulis ter
ere terminū. tuba eor ea
dem que exercitū. s eqs.

In omnem terram exiuit sonus eorum: ⁊ in fines orbis terre tuba eor.

In sole posuit tabernaculū suum: ⁊ ipse tam q̄m sponsus procedens

Ps sole. p. Qr altol
fecit laudar prophe
ipse facit. Predicat eni
incarnationem eius. Et
qi quis querat a pro
phta. Quomodo hec
facta sūt. R. dic. In
sole. Vt possint ē ē
tuba ipsor apl̄or. qb;
apiuit. quid sp dicēt